

پاییزه کتاب با اعداد و ارقام پلند و بالا برگزار شد
ولی همچنان کتاب در اختیار عموم نیست

دسترسی به کتاب مسدود است!

در طرح پاییزه امسال با افزایش ۴۳ درصدی به ۴۵۸ هزار و ۸۳۳ نسخه کتاب به مبلغ ۱۹۸ میلیارد و ۱۳۷ میلیون و ۵۹۱ هزار و ۷۳۰ ریال رسیده است.» بسیاری با دیدن این اعداد ذوق زده شده و خوشحال شدند و حتی نوشتند که این نشان از کتابخوان بودن جامعه ایرانی دارد. در این که جامعه ما فریخته است و در صورتی که شرایط دسترسی به کتاب برای همه فراهم باشد مطالعه امری جدی تر خواهد بود؛ تردیدی نیست، ولی نباید فریفته اعداد شد. هرچند که ما مصرف‌کننده‌های قهار اعداد و ارقام هستیم، مثلاً همین که گفته شود فلان کشور سرانه مطالعه اش بیش از ۶ دقیقه در روز است تبدیل می‌شود به یک بھشت! بھشتی که اعداد و ارقام، سازنده آن هستند و ساکنانش هم اسیر این عدبازی‌ها. اصلاً باید گفت ساکنان آن بھشت عددی خونزد و بزرسایه اعداد زندگی می‌کنند. برای انسانی که با اعداد و ارقام هستیم و به هر طبقی شده تلاش می‌کنیم با اعداد و ارقام زندگی بمانیم. گفته شده تعداد کتاب‌های به فروش رفته امسال در قیاس با سال قبل ۴۳ درصد رشد داشته است! ارشدی که در قیاس با جمعیت کل کشور اگر در نظر گرفته شود «هیچ» است و این مساله در روابط‌های خبری نادیده گرفته می‌شود.

به طور قاطع می‌توان گفت، هیچ‌کس مطرح نکرد که این رشد در قیاس با کل کشور آیا یک اتفاق محسوب می‌شود یا این که قدم بزرگ نباید آن را دانست و تاحقق شعارهای فرهنگی دولت مسیر بسیاری مانده در حالی که فرستی برای دولت باقی نمانده است. نکته جالب توجه که بسیاری از رسانه‌ها آن را برجسته کردند میزان فروش این طرح بود. با توجه به رشد کمتر از ۵۰ درصدی تعداد کتاب‌های به فروش رفته اما میزان مبلغ فروش بیش از صدرصد رشد داشته است که نشان می‌دهد افزایش قیمت کتاب چشمگیر بوده و این خود را در این آمار نشان می‌دهد و در شرایط کنونی اقتصادی حاوی پیام منفی به بازار کتاب است که احتمالاً بسیاری کتاب را از سبد خانواده خود حذف کنند یا شاید کرده باشند. نکته‌ای که در گزارش‌ها آمارها، اعداد و ارقام معمولاً از آن غفلت می‌شود این است که کدام استان‌ها کمترین میزان فروش را داشته‌اند در حالی که همواره روی استان‌های پر فروش تاکید می‌شود ولی اشاره‌ای به استان‌هایی که کمترین میزان فروش را داشته‌اند نمی‌شود.

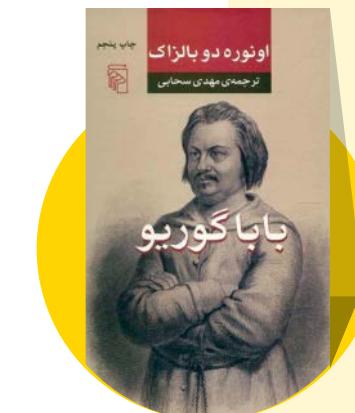
به نظر می‌رسد دسترسی به کتاب مقوله‌ای است که پیش از مانورهای این چنینی باید حل شود که البته این دسترسی فقط محدود به توزیع نیست، بلکه توانایی خرید و حتی تجهیز کتابخانه‌های عمومی به کتاب‌های روز مصدق دقیق‌تر دسترسی به کتاب است. بهتر است مسؤولان مربوطه به جای پرداختن به آمار و ارقام و خواراندن آنها به مخاطبان، دسترسی‌های را بازگشت‌آورند تا همه در آزاد راه کتاب حرکت کنند.

ماتشنه اعداد و ارقام هستیم. مثلاً همین که گفته شود فلان کشور سرانه مطالعه اش بیش از ۶ دقیقه در روز است تبدیل می‌شود به یک بھشت! بھشتی که اعداد و ارقام، سازنده آن هستند و ساکنانش هم اسیر این عدبازی‌ها. اصلاً باید گفت ساکنان آن بھشت عددی خونزد و بزرسایه اعداد

حسام آبیوس
دیپرفسه کتاب

در این که جامعه مافرهیخته است و در صورتی که شرایط دسترسی به کتاب برای همه فراهم باشد مطالعه امری جدی تر خواهد بود؛ تردیدی نیست، ولی نباید فریفته اعداد شد

کنجکاو شوید

همیشه آدم‌های بوده‌اند و هستند که برای موفقیت تکیه به زبان چرب وجود ریاکارشان زده‌اند. حالا یا در محیط کار یا در موقعیت‌های عاطفی نظیر ازدواج یا در عرصه فرهنگ و هنر.

میدان‌شان فرق می‌کند، اما باز همیشه یکی است و فقط شکل و نوع استفاده فرق دارد. باباگوریو داستان دوره‌ای از زندگی ساکنان پانسیونی ارزان و سطح پایین عرفی در یکی از خیابان‌های پاریس اولی قرن نوزدهم است. کشاورز زاده جوانی که دانشجوی رشته حقوق است ساکن این پانسیون است و شخصیت اصلی این رمان - راستیناک جوان - با آزووهایی بلند در سر، راهی پاریس شده تا در آن به مدارج عالی علمی و اجتماعی برسد. او شبیه خیلی از افراد یک اجتماع منتقل تنهای راه تند و سریع طی کردن پله‌های ترقی را در ارتباط با کسانی می‌بیند که شیفتۀ سفله‌پروری و رانت و ظواهر هستند. او پیشرفت خود را در ارتباط با زنان سرشناس و

ژرومند شهر می‌بیند و با نوشتن نامه‌ای، تمام سرمایه خانواده‌اش را وام می‌گیرد تا ظاهر خود را شبیه افراد مشخص بیاراید، زیرا که در روزه ورود به دنیای اشراف، ظاهري آراسته داشتن است. او با توصیه‌یکی از استگان در مهمانی زنی از طبقه اشراف وارد شده و مجذوب مهمانی‌ها و زندگی این طبقه از جامعه می‌شود. در این میان باباگوریو، پدری که دختران خود را به حد پرستش دوست دارد یکی دیگر از ساکنان پانسیون است که دخترانش پس از ازدواج و گرفتن میراث فراوان از پدر، اوراترک می‌کنند و ادامه داستان بهانه‌ای می‌شود تا ما با زندگی انسان و تماشای او در دنیایی که در آن بسر می‌برد، همراه شویم. بالازاک به نقادی از یک جامعه اشرافی می‌پردازد و از پشت ظاهر زیبا و فریبند این جامعه خباثت‌های ریاکارانه آن را به تصویر می‌کشد و به آدم‌هایی مانند قاضی، کنت، کنتس... که در آن دوران به نوعی الگو بودند به شدت می‌تازد. گفته می‌شود اونسوهه دو بالازاک، نویسنده مشهور فرانسوی در طول عمر نویسنده‌ی خود بیش از ۱۳ ارمان و داستان منتشر کرده است؛ آثاری که به نوعی آینه‌ای تمام نماز فرهنگ جامعه، اخلاق، رفتار، عرف و باورهای هموطنانش در آن دوران است.

باباگوریو آنقدر داستان مهمی در تاریخ ادبیات داستانی است که کلود فارر، عضو فرهنگستان فرانسه اعدا کند آن را صدبار خوانده و همچنان برایش هیجان‌انگیز است. داستانی پراز جزئی نگری و توصیفات دقیق که هر چند مخاطب امروز این حجم از توصیف و پرداخت به جزئیات را تاب نیاورد، اما همین توصیف دقیق و مبسوط،

بستر مناسبی برای معرفی کاراکترهای داستان و برانگیختن حس کنجکاوی خواننده با انگیزه پیگیری و کشف سرنوشت شخصیت‌های این رمان کلاسیک شده است.